

РЕШЕНИЕ

№ 822

гр. Перник, 18.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Симона Пл. Кирилова

при участието на секретаря Тина Р. Тодорова
като разгледа докладваното от Симона Пл. Кирилова Гражданско дело № 20211720105458 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 235, ал. 1 ГПК.

Образувано е по искова молба на „Електрохолд Продажби“ АД /с предишно наименование „ЧЕЗ Електро България“ АД/ срещу С. Р. Ц.

Ищецът твърди, че по силата на заявление от 16.02.2017 г. ответникът е регистриран като битов клиент на електрическа енергия с място на потребление гр. П., кв. „*****“ и кл. № ***** . На 22.02.2017 г. на посоченото място на потребление бил монтиран електромер, за което бил съставен и констативен протокол. Изяснява, че отношенията им са регулирани от публично известни Общи условия за продажба на ел.енергията, издадени на осн. чл. 98а ЗЕ, одобрени от ДКЕВР с Решение № ОУ-059/07.11.2007 г., в сила от 26.11.2007 г., изменени и допълнени с Решение № ОУ-03/26.04.2010 г., публично известни чрез публикации в централния и местния печат и на интернет страницата на продавача. Твърди се, че съгласно общите условия на дружеството вземанията по фактурите са платими в 10-дневен срок от издаването им, след изтичането на който потребителят дължи обезщетение за забава в размер на законната лихва. Сумата била начислена, след извършена контролна проверка – в присъствието на двама свидетели от Федерация на потребителите и полицаи, при която било установено свързване преди електромера, за което се съставил констативен протокол. Установено било, че неизмерването се дължи на промяна на схемата на свързване, на клиента било изпратено уведомление и била извършена корекция на сметка, съгласно която било изчислено потребление за 90-дневния период от 12.04.2018 г. до 10.07.2018 г. на стойност 1268,95 лв., която не била заплатена. Твърди се, че върху сумата е дължима и лихва за забава в размер на 368,64 лв., дължима съгласно чл. 35 от ОУ.

При изложените твърдения се иска **признаване за установено** в отношенията между

страните, че С. Р. Ц. дължи на „ЧЕЗ Електро България“ АД суми в размер на **1268,95 лева** – главница по незаплатена фактура № 0245108004/16.07.2018 г. за потребена ел. енергия в периода 12.04.2018 г. до 10.07.2018 г. за обект с кл. № ***** за адрес гр. П., кв. „*****“, издадена на осн. чл. 83, ал. 1, т. 6 от ЗИ на ПИКЕЕ във връзка с извършена проверка и съставен констативен протокол от 10.07.2018 г., **ведно със законната лихва** върху главницата от подаване на заявлението по чл. 410 ГПК на 15.07.2021 г. до окончателното изплащане на вземането, както и сумата **368,64 лева** – законната лихва за забава за периода от 28.07.2018 г. до 09.07.2021 г. Претендират се разноски.

Ответната страна в отговора на исковата молба, подаден в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК, изразява становище за допустимост, но неоснователност на исковете. Твърди, че не е давал съгласие за монтиране на електромера извън жилището, което създавало възможност за промяна на схемата на свързване от трети лица. Посочва, че констативният протокол за извършена проверка не бил подписан от него или от член на семейството му, като не било ясно кои лица са присъствали действително при проверката. Оспорва да е получил уведомлението на ЧЕЗ. Изразява несъгласие с извършената корекция с мотиви, че семейството му не е потребило ел. енергия на сочената стойност. Въвежда се правопогасяващо възражение за изтекла погасителна давност за вземането.

В срока по чл. 133, вр. чл. 211 ГПК ответникът е депозирал **насрещен иск**, с който въз основа на изложените в писмения отговор обстоятелства твърди, че действията на служителите на ищцовото дружество – монтиране на електромера на далечно разстояние от 300 м. от жилището му и препятстване възможността на ищеца за непосредствен контрол, са създали възможност за неправомерно въздействие върху средството за отчитане от страна на трети лица. В уточнението твърди, че като страна по договора ответникът е отговорен за всички обстоятелства, свързани с неговото изпълнение. Поддържа се, че с тези действия са му причинени имуществени вреди на стойност **1268,95 лева**, като моли съдът да постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати посочената сума.

В срока за отговор ищецът (ответник по насрещния иск) оспорва иска с твърдения, че не е материално легитимиран по същия. Поддържа, че средствата за търговско измерване са част от електроразпределителната мрежа, собственост на съответния оператор – „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, поради което не би могла да се търси отговорността на „ЧЕЗ Електро България“ АД за вреди, произтекли от дейностите, свързани с монтаж на средствата за търговско измерване. Същевременно оспорва се обстоятелството ищецът да е претърпял загуби на стойност 1268,95 лв., доколкото не се установява сумата действително е платена от него.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото относими доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК и чл. 12 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Районен съд Перник е сезиран с обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 98а, ал. 1 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, както и с **насрещен иск** с квалификация чл. 79, ал. 1, предл. 2 ЗЗД за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в следствие на твърдяно договорно

неизпълнение.

По главните установителни искове.

В процесния случай съществуването на спорното материално право се обосновава със съществуващо между страните правоотношение по повод доставката на ел.енергия, както и извършена от електроразпределителното дружество едностранна корекция на количеството потребена ел.енергия за имота, чийто собственик е ищецът. По тази причина предмет на доказване предвид релевираните от страните твърдения, са обстоятелствата, свързани със съществуването на валидно облигационно отношение между страните; че е налице основание за преизчисление по нормативно предвидената методика на дължимите от абоната суми поради констатирана нерегламентирана намеса в измерването на доставените количества електроенергия, довела до неправилното ѝ измерване или неизмерване, както и спазването на установените в нормативните актове и между страните процедури за това

В тежест на **ищеца** е да докаже **1/** че между него и насрещната страна е налице валидна облигационна връзка, **2/** че той е изпълнил своето задължение точно и с грижата на добрия търговец – че е доставил, а ищецът е потребил количеството електроенергия, лево остойностена в процесната фактура или **3 /** е приложен легално установен начин за начисляване/коригиране на оспорената сума в контекста на поддържаното становище, че е било осъществено неправомерно присъединяване към измервателната система, както и **4/** че начисленото до датата на исковата молба спорно вземане е възникнало и съществувало в посочения размер.

Не се спори, а от представените се установява, че между страните в настоящото съдебно производство съществува облигационно отношение с предмет доставката на електрическа енергия, като въз основа на заявление от 16.02.2017 г. ответникът е регистриран като битов клиент на електрическа енергия с място на потребление гр. П., кв. „***** и кл.№ *****.

Видно от представения констативен протокол № 3022290/10.07.2018 г., на същата дата била извършена техническа проверка на електромер с фабр.номер 00366235, отчитащ потребената ел.енергия в къща, находяща се в гр. П., кв. „*****, за който обект е открит абонатен номер *****. Проверката е извършена от служители на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД – Е. Г. Д. и М. С. М.. Удостоверено е, че клиентът, ползващ обекта, е потърсен от служителите на ответното дружество непосредствено преди проверката, за да бъде поканен да присъства на нея, но доколкото не е открит на адреса, същата е извършена в негово отсъствие и в присъствието на свидетелите Д.В.Д. и В.И.В. – представители на Федерация на потребителите. Обстоятелството, че ищецът е бил в чужбина на конкретната дата, е отделено за безспорно по делото в първото поред о.с.з., същевременно се установява и от разпита на съпругата му – свид. С.Ц. Същевременно Федерацията на потребителите в България е регистрирана като сдружение с нестопанска цел: организирана защита на правата и интересите на всички български потребители. Доколкото дейността на организацията е насочена към защита на правата и интересите на потребителите, присъствието на нейни представители при проверката цели да охрани именно правата на потребителя.

Проверката е започнала в 13,30 ч. и приключила в 14,20 ч. Протоколът е подписан и от М.В.П. – служител на МВР, към Първо РУП – П., като обстоятелството, че за извършване на проверката е уведомено и МВР, се потвърждава от разпита на свид. М.М. и свид. Е.Д..

Съгласно констатациите в протокола, СТИ било монтирано извън границите на имота, на табло на фасадата на трафопост „Седми септември“. Липсвала пломба на щита на ел.таблото и вратата на същото била счупена. На обекта е направено директно присъединение **преди** електромера, чрез проводник, тип ИУП 1-16 кв.мм. Присъединението е направено вътре в ел.таблото, като изходящият от електромера нулев проводник е срян и

неговото продължение е свързано към входящата клема на входящия предпазител. След изключване на входящия предпазител в апартамента продължавало да има ток. По такъв начин е променена правилната схема на свързване на измервателната система, водещо до **неизмерване** на консумираната по присъединението ел. енергия. След проверката правилната схема на свързване е възстановена. Констатациите са демонстрирани пред двамата независими свидетели и служител на МВР, като констативният протокол е подписан от служителите на разпределителното дружество, независимите свидетели и служител на МВР.

Отразените в констативния протокол обстоятелства се потвърждават и от показанията на разпитаните по делото свидетели Е. Г. Д. и М. С. М. /служителите на ЧЕЗ Разпределение, извършили проверката/, които съдят кредитира като логични, последователни, непротиворечиви с останалите доказателства и отразяващи непосредствени възприятия относно релевантните за спора обстоятелства. От съвкупната преценка на техните показания еднопосочно се установяват данните, отразени в протокола, включително относно промяната на схемата на свързване на измервателната система за процесния имот. Служителят М.М. останал до трафопоста, където било таблото, а свид. Е.Д. отишъл до апартамента, за да потърси живущите – отворила му жена, която се представила за съпруга на титуляра на партидата и заявила, че същият отсъства от адреса и е в чужбина. Соченото обстоятелство се изяснява идентично и от разпита на свид. С.Ц.– съпруга на ответника. Свид. Д. изяснява, че през това време се свързал по телефона с колегата си М. да изключи предпазителя за електромера, като и след изключването в апартамента продължило да има ел.захранване – светела крушка. Изяснява, че ако схемата е правилна, в такъв случай захранването в апартамента би трябвало да спре и да няма ток. В последствие, в присъствие на представители на МВР кабелът бил премахнат от мястото на свързване, наставен с клема така, както трябва да бъде правилната схема.

С писмо, изх. № NTZ100991/11.07.2018 г., ЧЕЗ Разпределение България АД е отправило изявление до ответника, с което уведомява за извършената на 10.07.2018 г. проверка на СТИ, съставянето на констативен протокол, и предстояща корекция на сметка. Писмото е върнато в цялост с отбелязване, че пратката не е потърсена.

С писмо от 17.07.2018 г. ЧЕЗ разпределение е уведомило ответника за извършена корекция на сметка във връзка с гореописаните обстоятелства, като е приложило фактура и справка за преизчислените количества ел.енергия. Писмото е върнато в цялост като непотърсено.

От заключението на СТЕ, кредитирано от настоящия състав като изготвено компетентно и задълбочено и неоспорено от страните, се установява, че при съобразяване на констатациите, обективирани в констативния протокол, се установява, че има промяна на схемата на свързване на ел.измервателната система, в следствие на което потребената ел.енергия не се отчита. Има външно въздействие в главното електромерно табло, което е довело до неизмерване и съответно до незаплащане на ползваното от обекта на потребителя количество ел.енергия. Това състояние на ел.таблото не може да бъде производствен дефект и се постига само чрез външно целенасочено въздействие. Същевременно установява се, че СТИ отговаря на изискванията на Закона за измерванията и Наредбата за СИ, било е технически годно и изправно, преминало през периодична проверка през 2016 г. Вещото лице е установило, че общата сума на доставената и неотчетена ел.енергия съгласно установеното валичие на промяна на схемата на свързване е изготвена математически вярно при спазване на формулата по чл. 48, ал. 1, т. 1, б. „б“ ПИКЕЕ, като за периода от 90 дни – 12.04.2018 г. до 10.07.2018 г. /до датата на проверката/ ел.енергията възлиза на 6872 кВтч. Преизчислението на сметката по фактурата е извършено по действащите цени на ел.енергия, утвърдени от КЕВР и възлиза на 1268,95 лв.

Отношенията между ищеца и ответника към 10.07.2018 г., когато е извършена

проверката, се уреждат от Закона за енергетиката и подзаконовите нормативни актове, издадени по неговото приложение в рамките на предоставената на ДКЕВР законова делегация, вкл. и ПИКЕЕ /в сила от 16.11.2013 г./. Проверката е осъществена след влизането в силата на ПИКЕЕ, след частичната им отмяна – на чл. 1-47 и чл. 52-56 ПИКЕЕ, с решение № 1500/06.02.2017 г. на 5-членен състав на ВАС по адм. д. № 2385/2016 и тези разпоредби от ПИКЕЕ са неприложими към настоящия спор. Същевременно проверката е осъществена преди окончателната отмяна на останалите четири разпоредби на чл. 48-51 ПИКЕЕ, извършена с Решение на ВАС от 21.02.2018 г., в сила от 23.11.2018 г., която няма обратно действие – арг. чл. 195, ал. 1 АПК, който предвижда, че подзаконовият нормативен акт се смята за отменен от деня на влизането в сила на съдебното решение. (така и изрично разясненията в ТР № 2/27.06.2016 г. на ВАС). За периода от приемане на подзаконовия нормативен акт до неговата отмяна актът поражда валидни правни последици.

Поради това чл. 48-51 ПИКЕЕ съставляват приложим материален закон в отношенията между страните по повод извършената на 10.07.2018 г. проверка на СТИ.

Специалната регламентация в ЗЕ не изключва за неуредените случаи приложението на **общите норми на ЗЗД относно задължението на купувача** да плати цената на продадената енергия. Според общата норма на чл. 183 ЗЗД, когато е доставено определено количество енергия, но поради допусната грешка е отчетена енергия в по-малък размер и съответно е заплатена по-малка цена от реално дължимата, купувачът дължи доплащане на разликата. Дори да липсва специална правна уредба /преди приемане на ПИКЕЕ от 2013 г. и след отмяната им с решения на ВАС, постановени по адм. дела с № 2385/2016 г., в сила от 14.02.2017 г. и № 3879/2017 г., в сила от 23.11.2018 г. /, този извод следва от общото правило, че купувачът по договор за продажба дължи заплащане на цената на доставената стока, и от **общия правен принцип за недопускане на неоснователно обогатяване**. Съгласно константната практика на ВКС, изразена в решения на състави, постановени по чл. 290 ГПК при неправомерно въздействие върху СТИ от страна на потребителя, той дължи заплащане на реално потребената електрическа енергия, ако доставчикът докаже наличието на потребление и действителния му размер, като това разрешение не влиза в колизия с дължимата и законово регламентирана защита на потребителите от евентуални неравноправни клаузи. Въздействието върху СТИ, при което не е отчетена при електроразпределителното дружество част от действително потребената електрическа енергия, влече като последица ангажиране на отговорността на потребителя по чл. 183 ЗЗД. В гореизложения смисъл са и Решение № 60216 от 5.07.2022 г. на ВКС по гр. д. № 3712/2020 г., Решение № 60296 от 4.07.2022 г. на ВКС по гр. д. № 3306/2020 г., Решение № 21 от 1.3.2017 г. по т. д. № 50417/2016 г. на I т. о. на ВКС/, РЕШЕНИЕ № 150/26.06.2019 г. по гр. д. № 4160/2018 г., на ВКС, III г. о., Решение № 124 от 18.06.2019 г. по гр. д. № 2991/2018 г. на ВКС, III ГО; Решение № 107 от 26.11.2020 г. по гр. д. № 1096/2020 г. на ВКС, III ГО; Решение № 170 от 06.01.2021 г. по гр. д. № 169/2020 г. на ВКС, IV ГО; Решение № 141 от 12.01.2021 г. по гр. д. № 4486/2019 г. на ВКС, III ГО; Решение № 6 от 22.02.2021 г. по гр. д. № 1978/2020 г. на ВКС, III ГО; Решение № 120 от 26.01.2021 г. по гр. д. № 3754/2019 г. на ВКС, III ГО; Решение № 160 от 31.12.2020 г. по гр. д. № 1174/2020 г. на ВКС, IV ГО, Решение № 16 от 09.02.2021 г. по гр. д. № 1635/2020 г. на ВКС, III ГО, Решение № 76 от 08.04.2021 г. по гр. д. № 2209/2020 г. на IV ГО и др.

За да възникне правното задължение на крайния клиент за заплащане на продажната цена, доставчикът следва да установи действително доставеното количество електрическа енергия за минал период, като това важи и в случаите, когато върху средството за търговско измерване е извършено неправомерно въздействие, в резултат на което с него е измерена цялата доставена енергия, но последната не е отчетена правилно. Неправилното количествено отчитане на реално доставената електроенергия не поражда имуществена отговорност за крайния клиент за виновно причинени на крайния снабдител имуществени вреди, а парично притезание в патримониума на продавача, представляващо продажна цена

за реално доставено количество електрическа енергия.

Ето защо настоящият състав приема, че основание за дължимостта на цената по сключения между страните договор за покупко-продажба е получаването на съответното количество електроенергия, което може да бъде доказано пред съда чрез всички допустими по ГПК доказателствени средства и в конкретния случай бе установено при условията на пълно и главно доказване от съвкупната преценка на ангажираните писмени и гласни доказателства. Същевременно, съгласно заключението по СТЕ, преизчисленията са били съобразени с чл. 48, ал. 1 ПИКЕЕ, които към момента на проверката са били приложими материален закон – арг. чл. 195 АПК.

Следователно и предвид липсата на твърдения и данни за извършено плащане по фактурата, предявеният главен иск за сумата от 1268,95 лв. е доказан по основание и размер и следва да бъде уважен. Неоснователно е въведеното правопогасяващо възражение за изтекла погасителна давност, предвид изискуемостта на вземането – 28.07.2018 г., съгласно данните от фактурата, и датата на предявяване на заявлението по чл. 410 ГПК, а именно – на 15.07.2021 г. /дата на пощ.клеймо/.

На осн. чл. 162 ГПК, при съобразяване на ОЛП, определен от БНБ за съответния период, увеличен с 10 пункта, основателен е и акцесорният иск за лихва за периода на забавата – 28.07.2018 г. до 09.07.2021 г. в размер на 368,64 лв.

По насрещния иск по чл. 79, ал. 1, пр. 2 ЗЗД:

Предявен е насрещен иск за заплащане на сумата от 1268,95 лв. – имуществени вреди, за които се твърди, че са претърпени от неизпълнение на договорно задължение на служители на ЧЕЗ Електро България АД, а именно – монтиране на електромера на далечно разстояние от жилището, в противоречие с установено за ответника договорно задължение, в резултат на което върху същия било осъществено неправомерно въздействие от страна на трети лица. В тежест на ищеца по насрещния иск е да установи наличието на имуществени вреди на сочената стойност 1268,95 лв. и причинната връзка между вредите и неизпълнението на договора.

Съгласно чл. 120, ал. 1 ЗЕ средствата за търговско измерване на доставяната ел.енергия са собственост на оператора (на електропреносната мрежа или на електроразпределителната мрежа) и се разполагат до или на границата на имота на потребителя. Операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа определя вида, броя и мястото на монтиране на измервателните уреди и съоръжения и на управляващите и комуникационните устройства към тях – арг. чл. 120, ал. 3 ЗЕ. Аналогично, и чл. 9, ал. 2, т. 2 ПИКЕЕ /отм./, както и действащите ПИКЕЕ, уреждат задължение на оператора на електроразпределителна мрежа да доставя, монтира и поддържа СТИ и прилежащата апаратура за регистриране и предаване на данни, когато се измерва енергията, използвана от битовите клиенти, присъединени към електроразпределителните мрежи ниско напрежение.

При систематичното тълкуване на разпоредбите на чл. 120, ал. 1-3 ЗЕ, следва извод, че основното правило е електромерните табла да се монтират **до или на границата на имота на потребителя**, освен в случаите, когато сградата е в режим на етажна съсобственост – тогава електроразпределителното дружеството има право да монтира табло на фасадата на сградата. Понятието "граница на имота на потребителя" ("граница на имота на клиента" след изменението с редакцията ДВ, бр. 54/2012 г., в сила от 17.07.2012 г.) е

употребено в разпоредбата на чл. 120, ал. 1 от ЗЕ. То няма определение в закона, поради което следва да се тълкува и разбира в смисъла, който се влага в понятията, включени в изрази. Понятията „граница“ и „имот“ се използват във вещното право и в правото по устройството на територията (например чл. 28 ЗС, § 5.т. 2, т. 11, т. 12, от ДР на ЗУТ) и се отнасят до границите (външните очертания) на недвижимите вещи, които са обект на собственост, които ги обособяват от околните имоти и от части от терена и инфраструктурата.

В конкретния случай, макар от материалите по делото да се установява, че СТИ е монтиран на място, в отклонение на нормативните изисквания, не може да се ангажира отговорността на „ЧЕЗ Електро България“ АД, като съображенията за това са следните.

На първо място, средствата за търговско измерване са част от електроразпределителната мрежа, собственост на съответния оператор на тази мрежа. Операторът на мрежата е разпределително дружество, притежаващо лицензия за разпределение на ел.енергия, което за територията на Западна България е „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, видно от представените по делото лицензии. В този смисъл, и доколкото ответникът по насрещния иск „ЧЕЗ Електро“ не е страна по договора за присъединяване към електроразпределителната мрежа, не би могла да се търси отговорността на „ЧЕЗ Електро България“ АД за вреди, произтекли от дейностите, свързани с монтаж на средствата за търговско измерване и в този смисъл конкретният ответник не е материално легитимиран по претенцията.

На второ място, съдът счита, че не се установява ищецът С.Ц. да е претърпял имуществени вреди. Неоснователни са доводите на ищеца, заявени едва в хода по същество, че е възможно някой да се „закачил“ към неговия електромер. Съгласно данните на СТЕ, направено е директно присъединение не след, а **преди** електромера, налице е промяна в правилната схема на свързване на измервателната система, водещо до неизмерване на консумираната ел. енергия. Същевременно независимо от обстоятелството кое е конкретното лице, осъществило външно въздействие и промяна на схемата на свързване на измервателната система, това е **довело до неизмерване** и съответно до незаплащане на действително потребеното количество ел.енергия в имота на С.Ц.. В този смисъл, извършената корекция е в съответствие с общия принцип за недопускане на неоснователно обогатяване и точното изпълнение на паричното задължение на потребителя за заплащане продажната цена за реално потребената ел.енергия.

Поради изложеното насрещният иск следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По разноските:

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени сторените разноски в исковото производство – общо 468,01 лв. държавна такса и депозит за в.л. по СТЕ, както и юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определено от съда при условията на чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37 ЗЗП, и разноските в заповедното производство.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от „Електрохолд Продажби“ АД /с предишно наименование „ЧЕЗ Електро България“ АД/, ЕИК 175133827, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. Цариградско шосе № 159, бл. БенчМарк Бизнес Център **срещу** С. Р. Ц. ЕГН *****, с адрес р. П., кв. „*****“ обективно кумулативно съединени икове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл.

98а, ал. 1 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, че в полза на „Електрохолд Продажби“ АД **съществува изискуемо вземане** срещу С. Р. Ц. за сумата в размер на **1268,95 лева** – главница по незаплатена фактура № 0245108004/16.07.2018 г. за потребена ел. енергия в периода 12.04.2018 г. до 10.07.2018 г. за обект с кл. № ***** за адрес гр. П., кв. „*****“, издадена във връзка с извършена проверка и съставен констативен протокол от 10.07.2018 г., **ведно със законната лихва** върху главницата от подаване на заявлението по чл. 410 ГПК на 15.07.2021 г. до окончателното изплащане на вземането, както и сумата **368,64 лева** – законната лихва за забава за периода от 28.07.2018 г. до 09.07.2021 г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 3821/2021 г. по описа на РС-Перник.

ОСЪЖДА С. Р. Ц. ЕГН ***** **да заплати** на Електрохолд Продажби“ АД /с предишно наименование „ЧЕЗ Електро България“ АД/, ЕИК 175133827 **на основание чл. 78, ал. 1 ГПК** сумата от **468,01 лева** – разноси пред Районен съд Перник, както и **100,00 лева** – юрисконсултско възнаграждение, в исковото производство.

ОСЪЖДА С. Р. Ц. ЕГН ***** **да заплати** на Електрохолд Продажби“ АД /с предишно наименование „ЧЕЗ Електро България“ АД/, ЕИК 175133827 **на основание чл. 78, ал. 1 ГПК** сумата от **67,00 лева** адвокатско възнаграждение и **32,75 лева** държавна такса в заповедното производство.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Окръжен съд Перник в двуседмичен срок от връчването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните на осн. чл. 7, ал. 2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Перник: _____